

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 14.04.1966, sp. zn. 6 Cz 19/66, ECLI:CZ:NS:1966:6.CZ.19.1966.1

Číslo: 64/1966

Právní věta: Chce-li se odvolací soud odchýlit od skutkového zjištění, které učinil soud prvního stupně na základě bezprostředně před ním provedeného svědeckého důkazu, je nutno, aby důkazy svědecké sám opakoval a zjednal si tak rovnocenný podklad pro případně odlišné zhodnocení svědeckého důkazu.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 14.04.1966

Spisová značka: 6 Cz 19/66

Číslo rozhodnutí: 64

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Dokazování v civilním řízení, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 6

§ 120

§ 122

§ 132

§ 211

§ 213

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 64/1966 sb. rozh.

Chce-li se odvolací soud odchýlit od skutkového zjištění, které učinil soud prvního stupně na základě bezprostředně před ním provedeného svědeckého důkazu, je nutno, aby důkazy svědecké sám opakoval a zjednal si tak rovnocenný podklad pro případně odlišné zhodnocení svědeckého důkazu.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. dubna 1966, [6 Cz 19/66.](#))

F. Č. se domáhal žalobou mimo jiné přiznání rozdílu mezi dosavadním platem strážného a nynějším nižším platem vrátného a tvrdil, že s přeřazením v práci nevyslovil souhlas, takže jde o právně neúčinné přeřazení. Prvý soud na základě rozboru svědeckých důkazů, které provedl bezprostředně, dospěl k závěru, že žalobce vyslovil nesouhlas s přeřazením a ztotožnil se se závěrem žalobce, že jeho přeřazení v práci bylo neúčinné.

Obvodní soud pro Prahu 7 přiznal žalobci celkem částku 5434,- Kčs.

Městský soud k odvolání žalovaného změnil rozsudek soudu I. stupně tak, že žalobu zamítl. Přitom se odchýlil od zjištění soudu prvního stupně, čerpaného ze svědeckých výpovědí, aniž svědecké výsledky opakoval a zjednal si tak bezprostředním výslechem svědků, slyšených před soudem prvního stupně, rovnocenný podklad pro samostatné a odchylné hodnocení důkazů. Přitom šlo o otázku zásadního významu.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že rozsudkem Městského soudu v Praze, pokud jím byl změněn rozsudek soudu I. stupně tak, že se žaloba zamítá, byl porušen zákon, a v uvedeném rozsahu tento rozsudek zrušil.

Z odůvodnění:

Odvolací soud není vázán skutkovým stavem, jak jej zjistil soud prvního stupně (§ 213 odst. 1 o. s. ř.). Toto ustanovení souvisí s ustanovením § 212 o. s. ř. o rozsahu přezkumné činnosti odvolacího soudu. Není jím ovšem řečeno, že by odvolací soud se mohl odchýlit od skutkového zjištění soudu prvního stupně, pokud bylo čerpáno z výpovědí svědků, které procesní soud bezprostředně slyšel, bez opakování těchto důkazů bezprostředně odvolacím soudem. Je nutno vzít v úvahu, že při hodnocení důkazů spolurozhodují kromě věcného obsahu výpovědi toho kterého svědka, který je zachycen, a to často ne zcela výstižně, obsahem protokolu, i jiné momenty, které v protokolu nejsou a zpravidla ani nemohou být zachyceny (přesvědčivost vystoupení, kolísavost, projevy ohledů k tomu či onomu účastníku, větší či menší ochota přesně zodpovědět kladené otázky a mnoho jiných). Je tedy nutno trvat na tom, aby odvolací soud, chce-li se odchýlit od skutkového zjištění, které učinil soud prvního stupně na základě bezprostředně před ním provedeného svědeckého důkazu, tyto důkazy svědecké sám opakoval a zjednal si tak rovnocenný podklad pro případně odlišné zhodnocení svědeckého důkazu. Tato zásada, vyslovená např. v rozhodnutí Nejvyššího soudu, uveř. pod č. 88/1952 sb. rozh., dále Cz 198/54, a vyvozovaná z ustanovení § 1 odst. 2, § 59, § 88 odst. 2 a § 93 o. s. ř. z roku 1950, platí i podle nového občanského soudního řádu a lze ji vyvodit z obdobných ustanovení § § 1, 117, 120, 122, 132, 213 o. s. ř. nyní platného.

Proto odvolací soud tím, že se odchýlil od skutkového zjištění soudu prvního stupně, čerpaného z výpovědí svědků, aniž tyto důkazy opakoval, porušil zákon v ustanovení § § 6, 120, 122, 132, 211 a 213 o. s. ř.